

своитѣ другари, че тоя подвигъ е излишенъ, той се хвърля въ водата. По срѣдата на езерото неговитѣ членове се схванали отъ студъ и той се удавилъ предъ погледа и отчаянитѣ викове на другаритѣ му, които били безсилни да му помогнатъ, защото и тѣхъ чакала сжщата участь въ студената вода.

Стояхме доста около езерата, хвърляхме камъчета по тѣхната повърхность, въ което се отличил пакъ бързоходеца Петъръ: неговитѣ камъчета подскачаха петъ-шестъ пжти надъ водата. Играта бѣше забавна и ни поглѣщаше, но трѣбваше да мислимъ за вечерята. Нашиятъ планъ бѣ да преспимъ въ хижата Скакавица, построена отъ дупнишкитѣ туристи при голѣмия водопадъ Скакавица. За тамъ отъ езерата има набеязани знаци съ червена боя върху голѣмитѣ камъни. Тръгнахме по тѣхъ. По едно време единъ овчаръ ни обади, че можемъ да стигнемъ презъ друго мѣсто много по-скоро, и ние го послушахме. Това ни докара неизказани страдания и душевни мжки. Колко много съжалявахме, че напуснахме сигурнитѣ знаци на грижливитѣ туристи. Наистина, стигнахме твърде скоро горната часть на водопада и почнахме да слизаеме по скалитѣ, но тукъ изведнажъ козята пжтека се изгуби. Сега предъ насъ стояха разхвърлени безредно голѣми и малки островърхи блокове и трѣбваше да слизаеме отъ камъкъ на камъкъ, заплашвани да се подхлѣзнемъ всѣки мигъ и да намѣримъ смъртта си върху тѣхнитѣ остри ржбове. Не можахме вече и да се върнемъ обратно, защото когато се залавяхме за камънитѣ, тѣ се открехваха и можеха да ни смачкатъ.

Тежката картина на страхъ и несигурность се усиливаше още повече отъ силното бучене на водопада, което изпълняше съ ужасъ сърцата ни. Сли-